

Publicerad 2005-05-02 00:18 av Henkko

omkring meningen

vem sätter de poetiska gränserna?

varför läser jag allt likadant?

\ "ett ögonkast från dig, och jag svävar i min drömmar\ "

till exempel.

\ "saknaden omslöt mig som kallt vatten\ "

allt handlar om dig och mig och vår relation till omvärlden. men omvärldens relation till oss då? och vår relation till sådant som inte finns?

god poesi är att väcka tankar, inte bekräfta det vi redan vet. \ "kärlek gör ont så ont\ " eller \ "när du lämnade mig så dog en bit av mig\ "

precis som en konstnär inte alltid avbildar motivet utan vrider till det, gör det oförutsägbart och spännande.

vem orkar läsa ytterligare en förutsägbar poserande ordmassa? och framför allt varför?

för att du är så duktig, som kan skriva som en poet fast du egentligen inte har något nytt att komma med?

okej, vi är inte nobelpristagare här men försök UTAMANA era dikter, krydda dem med paranoia och dårskap!

även jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henkko med Poeter.se id #1314 innehar upphovsrätten